

30 NĂM GIA ĐÌNH PHẬT TỬ VIỆT NAM TẠI ĐỨC QUỐC ĐƯỢC THÀNH LẬP(1987–2017)

Hòa Thượng
THÍCH
NHƯ ĐIỂN

Mới đó mà đã 30 năm rồi. Thời gian trôi qua nhanh thật. Đôi khi người ta chờ đợi một cái gì đó, thấy nó lâu đến với mình; còn những gì không chờ đợi thì nó đến nhanh hơn như mình dự tưởng. Thời gian thì vẫn vậy, duy chỉ lòng người có đổi thay; nên mới có lâu hay mau như thế; chứ thật ra mỗi năm chỉ có 365 ngày, 12 tháng và mỗi tháng có 30 ngày; mỗi tuần có 7 ngày và mỗi ngày có 24 giờ vốn là cách tính của người Tây Phương. Riêng Đông Phương thì tính hơi khác một chút. Mỗi ngày có 12 giờ. Đó là Tý, Sửu, Dần, Mão.... Mỗi tháng có 3 tuần. Đó là thượng tuần, trung tuần và hạ tuần v.v... Như vậy Đông và Tây xưa nay vẫn có nhiều điều khác biệt như thế và chúng ta sinh ra từ bên Đông; nhưng sống ở bên Tây, chúng ta phải làm sao đây cho thích nghi với phong tục, tập quán, ngôn ngữ v.v... mà lâu nay chúng ta chưa hề tiếp xúc?

Đó cũng là những câu hỏi khá lớn đối với tôi khi chấp nhận ở lại xứ Đức này để làm Phật sự với lý do ban đầu là “tỵ nạn vì lý do Tôn Giáo”, vì ở Việt Nam bị đàn áp thuở bấy giờ (năm 1978). Dĩ nhiên là bây giờ ở thời điểm của năm 2017 này vẫn còn; nhưng dưới những hình thức khác xưa nhiều lắm và lại tinh vi hơn; khiến người ta khó nhận chân ra đâu là thật và đâu là giả. Khi tôi quyết định ở lại Đức và không trở về lại Nhật Bản vào thời điểm năm 1977, cũng có nghĩa là tôi đã chọn cách sống của người từ phương Đông qua sinh sống và tu học cũng như làm việc Đạo ở phương Tây, vì lúc ấy quê hương, với hai từ ấy còn xa xôi hơn muôn vạn dặm, chưa biết bao giờ mới có sự đổi thay. Một Sinh Viên Tăng mới xa rời mái trường Đại Học, đi vào đời chỉ với một tâm nguyện duy nhất là làm sao mang Đạo vào Đời và giúp đời với đi nổi khổ. Nó chỉ đơn thuần có thể và bắt đầu từ năm 1978 tôi đã đi đến các trại tỵ nạn tại Đức để thăm viếng đồng hương Việt Nam của chúng ta vừa mới đến tỵ nạn ở Đức, để giúp thông dịch cũng như làm lễ cầu an, cầu siêu, thuyết giảng v.v... Những năm 1984, 1985 tôi hay về trại tỵ nạn Nazareth ở Norddeich để thăm viếng bà con mình và thuở ấy đã gặp Anh Thị Lộc Võ Văn Mai đầu tiên, vốn là Huỳnh Trường Gia Đình Phật Tử Việt Nam cấp Tín đang tạm cư tại đó. Sau những trao đổi về sinh hoạt Phật Giáo tại Đức, tôi đề nghị là qua Trung tâm Văn Hóa Phật Giáo Việt Nam dưới sự điều hành của Anh Thị Chơn Ngô Ngọc Diệp, nên triệu tập những Huỳnh Trường đang có mặt và sinh sống tại Đức về chùa Viên Giác Hannover để họp và bàn thảo về sự hình thành của Gia Đình Phật Tử tại đây. Gia Đình Phật Tử đầu tiên tại Norddeich tôi đặt tên là Minh Hải. Đây là Đạo Hiệu của vị Tổ Sư khai

Thầy nghiêm nghị nhưng vô cùng gần gũi, luôn hỗ trợ cho GĐPT tại Đức Quốc cũng như trên toàn Hải Ngoại. Bà con Phật Tử Đức Quốc không quên câu chuyện thầy với chiếc xe đạp và hai túi ni lông. Huỳnh Trường GĐPT thì nhớ hình ảnh thầy với vòng tròn và trò chơi “Chim bay, cò bay”. Thầy như vị cha hiền của GPĐT tại Đức Quốc....

Hiện nay Thầy là thành viên Hội Đồng Cố vấn Gia Đình Phật Tử Việt Nam trên Thế Giới. Đối với Giáo Hội thì thầy là Đệ Nhị Chủ Tịch Hội Đồng Điều Hành Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất Âu Châu.